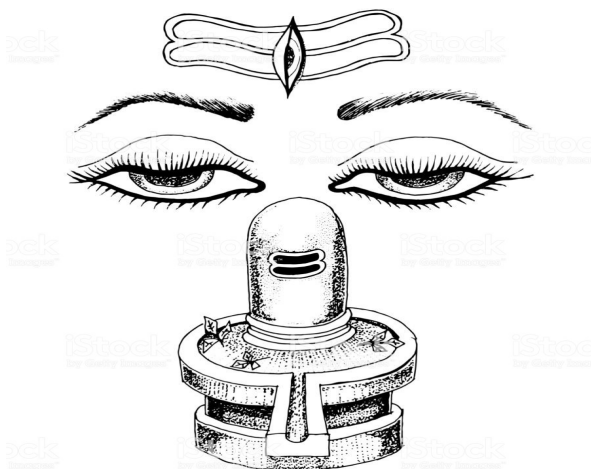

A Śiva Liṅgaṃ misztériuma

4.

Sadāsiva Liṅgaṃ

A Taittiriya Samhitában a Fekete Yajurveda-ban és a Svetasvatara Upaniśadban is találunk utalásokat a korai Śiva imádatra. Ezek őstantrikus átszüremkedések, amelyek beolvadtak a Rudra imádatba. A fő śaiva irányzatok a Paśupata, Lakula, Kalamukha, Lingayat, Kapalika, Kaula, Trika, Aghora lettek a legelterjedtebbek.

A Rudrák létrehozásának történetét a Liṅga Purāna-ban találjuk:

Brahmā a teremtés kezdetén így szólt Śivához:

– Kérlek segíts nekem élőlényeket létrehozni mert egymagam nem tudok megbirkózni ezzel a nehéz feladattal.

Śiva szívesen elfogadta a felkérést, és elkezdte létrehozni a Rudrákat.

Brahmānak azonban nem tetszett a Rudrák megjelenése, ezért rászólt Śivára:

– „Mit csinálsz? Ne hozz létre halhatatlan lényeket, akik olyanok, mint te magad. Készíts inkább halandó lényeket, akik szolgálnak majd minket.”

Śiva ezt a kérést határozottan megtagadta, ezért Brahmā megkérte, hogy akkor ne segítsen neki a Teremtésben, inkább megoldja majd egyedül.

Technikailag a Rudra egy heves aspektusa Śivának. Vannak esetek amikor a Rudrák kifejezést alkalmazzák a teljes Śiva gana (haderőre), amelynek száma tizenegyezer . Tehát a Rudrák mind különbözőek, de szorosan kapcsolódnak Śivához. Pl : a Ramayāna eposzból jól ismert Hanuman a tizenegyedik megtestesült formája Rudrának. Azon belül is a Tatpuruṣa aspektusnak. Hanuman a történetben Vayu szélisten fia, ami lehet utalás a Marutokra szélistenekre, ugyanakkor Tatpuruṣa analóg a levegő elemmel.

Śiva-Rudra nem korlátozódik egyetlenegy formához. Sok neve és arca ismeretes. Az Ötarcúsághoz pedig különböző analógiák kapcsolódnak.

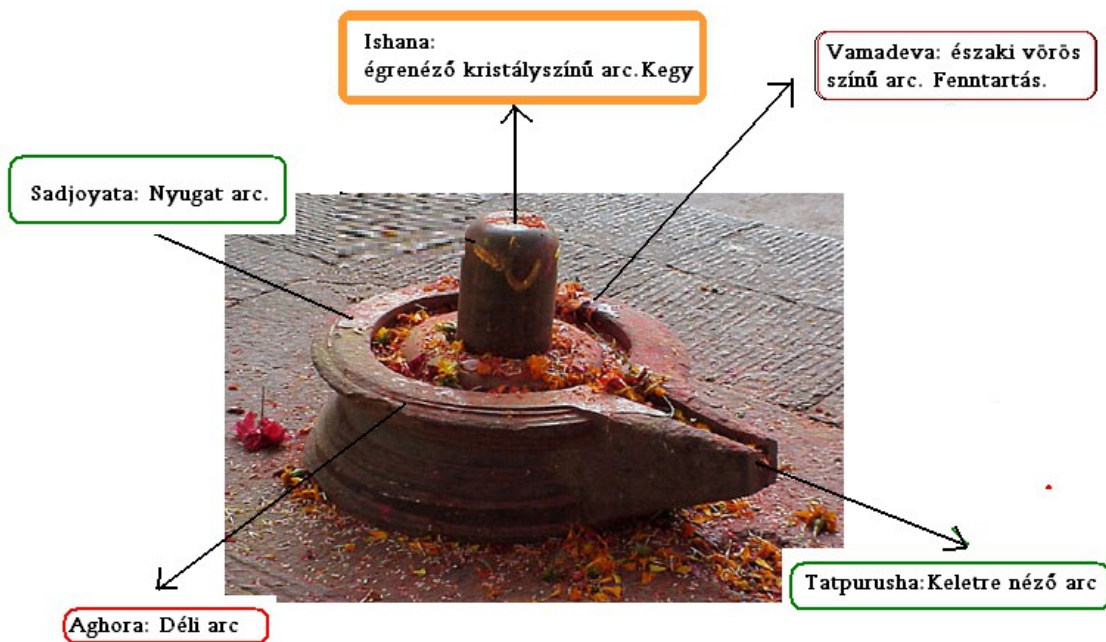
Mahādeva – föld
Bhairava – tűz
Nandi – levegő
Umā – víz
Sadāśiva – éter

Sadāśiva misztikus testét öt elem, öt irány, és öt mantra alkotja. A Viṣṇudharmottara Purāna megemlíti ezeket a párhuzamokat:

Sadyojāta – föld,
Vāmadeva- víz,
Aghoram – tűz,
Tatpuruṣa - levegő
Īśāna. – éter

Sadāśiva Öt feje, öt színben jelenik meg:

Īśāna: kristályos színű
Vāmadeva: piros színű;
Aghoram: kék színű,
Sadyojāta: fehér színű
Tatpuruṣa: aranyszínű.

A Legfelsőbb Śiva rendelkezik ezekkel a megnyilvánulási funkciókkal a bhakták javára, akik imádják Őt az Ő igaz immateriális testében:

Īśāna, a feje, Tatpuruṣa a szája, Aghoram az Ő szíve, Vāmadeva az Ő nemiszerve és Sadyojāta a lába. Ezt a szervezetet Śiva Önmagából készítette és ez jelzi az öt funkcióját a Legfelsőbbnek, amelyek a Teremtés, Megőrzés, Rombolás, Elvakítás, és a Kegy.

Śiva a legfelsőbb Isten a śaiva irányzatok és a tantrikusok szerint. Rudrát sokszor ábrázolják antropomorf formákban, de Śiva nem korlátozódik a személyes jellemzőkre, vagyis képes meghaladni minden attribútumot. Ezért ábrázolják a śaiva templomokban Őt a Śiva-Liṅgaṃ szimbólummal. Ez egy eléggé elvont nézőpontja az Istenimádatnak.

A vallásokban Brahman személyes aspektusait imádják a hívek. Ezért a legtöbb istenség : állat vagy emberformájú és személyes jellegű. Sok ember nem képes az absztrakt művészi megközelítésre, ezért szüksége van az egyszerű hívőknek a megtestesült emberi formákra, a személyes jelzőkre, hogy Istenre tudjanak összpontosítani. A śaivák viszont úgy gondolják, hogy az Isten kegyelme nem kötődik formákhoz és személyekhez. A Kegyelem túl képes szárnyalni a formához való kötöttséget, és szimbólumok által is utat tud mutatni a törekvőknek.